

Spm. nr. US 7**Ester Larsen (V):**

Jeg vil spørge, om ministeren overhovedet ikke har nogle skruper ved at lade syge 15-årige selv tage stilling til livreddende behandling som f.eks. blodtransfusion. Vil ministeren være kølig tilskuer til, at børn sendes i døden, uden at samfundet kommer dem til hjælp, sådan som ministerens lovforslag lægger op til?

Har ministeren slet ikke fantasi til at sætte sig i de stakkels Jehovas Vidners-børns sted? Når forældrene siger, at de ikke skal have blodtransfusion, når hele det aktive, sekteriske miljø omkring dem lægger pres på dem, skal der sandelig en overordentlig, en unormal styrke til hos barnet for at modstå presset og for at turde sige: Jeg vil leve, jeg vil behandles, uanset hvad I mener.

Spørgsmålet gælder altså ikke de få stærke børn, som har mod til at sætte sig op imod forældrenes nej til blodtransfusion, men de svage, almindelige børn, som er vant til at stole på deres forældre.

Mener ministeren virkelig, at samfundet ikke skal gribe ind og sikre, at barnet bliver behandlet, således som det sker for de børn, der er under 15 år?

Det er svært nok for samfundet at se til, når nybagte mødre går til, fordi de nægter blodtransfusion, men passivt at skulle se 15-årige gå til, uden at man griber ind, er ikke acceptabelt for et anstændigt samfund.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg mener, at fru Ester Larsen stiller spørgsmålet, som om der foreligger et endeligt, færdigt lovforslag, der er fremsat i Folketinget. Det gør der ikke.

Der er et lovudkast. Dette lovudkast er sendt til høring i, så vidt jeg husker, 100 forskellige organisationer og andre steder, og vi vil selvfølgelig, når vi får svarene, være meget stærkt optaget af, hvad tilbagemeldingerne fra alle de forskellige eksperter på området siger.

Og til det præcise spørgsmål er mit svar, at jeg synes, den måde at stille spørgsmålet op på – at nu vil man bare læne sig tilbage og kynisk se på, at stakkels 15-årige kommer til at lide skade eller endnu værre afgår ved døden – er fuldstændig vanvittig.

Ester Larsen (V):

Er ministeren enig i, at det lovforslag, ministeren har sendt til høring, præcis giver den situation, jeg har beskrevet? Og skal jeg forstå ministerens svar således, at hvis omverdenen er i stand til at formulere sund fornuft, vil ministeren vise sig modtagelig for den?

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg tror, at fru Ester Larsen, der selv har været minister, godt ved, hvordan et lovforslag bliver til. Det foregår jo på den måde, at man laver et forslag, som man drøfter med sin regerings ordførere på området og derefter sender ud til høring. Og hvorfor sender man et lovforslag ud til høring? Jo, ganske enkelt fordi man, inden det færdige produkt ligger klar, er rede til at tage diskussioner og er indstillet på at få en række forskellige nuancer præcist klarlagt og også gerne afstemt med både ekspertise og flertal. Så jeg synes ikke, der er dækning for den måde, fru Ester Larsen stiller spørgsmålet op på.

Tove Fergo (V):

Nu har ministeren forsøgt at svare, men jeg synes, at ministeren har svaret uden om. Det kunne være nyttigt for befolkningen i dette land at vide, hvad ministerens egen holdning til dette spørgsmål er. Ministeren har et stort ansvar, og hvordan vil ministeren forvalte det, hvilke principper går ministeren ud fra, og hvad er ministerens egen holdning? Det vil vi meget gerne høre.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

I det lovforslag, der er sendt til høring, er der tale om, at de 15-18-årige får en større selvbestemmelsesret, end de har i dag. Heri ligger, at forældre ikke vil kunne modsætte sig et ønske fra det enkelte unge menneske, og jeg mener ikke, der er dækning for at sige, at man hermed svigter de unge. Det giver tværtimod de unge en større mulighed for selv at sige fra.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 8**Henriette Kjær (KF):**

Vi kan læse i dagspressen, at antallet af salmonellatilfælde stiger, endda ret mærkbart. Man fraråder ligefrem folk at spise rå æggeblommer